

Зміни, які відбулися з прийняттям Закону України "Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи"

(За матеріалами офіційного веб-сайту Міністерства соціальної політики України)

З 1 жовтня 2011 року набрав чинності прийнятий 8 липня 2011 року Закон України "Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи" № 3668-VI (далі Закон 3668).

Положення щодо порядку визначення зарплати для призначення пенсії з урахуванням середньої заробітної плати (доходу) у середньому на одну застраховану особу в цілому в Україні, з якої сплачено страхові внески, за три календарні роки, що передують року звернення за призначенням пенсії, відповідно до законів України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та «Про наукову і науково-технічну діяльність», набирають чинності з 1 січня 2012 року.

Зміни, які відбулися з прийняттям Закону 3668:

1. В ЧАСТИНІ ПЕНСІЙНОГО ВІКУ

1) встановлений єдиний для чоловіків і жінок вік виходу на пенсію. Так, статтю 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (далі – Закон 1058) викладено у новій редакції, згідно з якою особи мають право на призначення пенсії за віком після досягнення 60 років.

До прийняття Закону 3668 право на пенсію за віком мали жінки після досягнення 55 років, чоловіки – 60 років

Підвищення пенсійного віку для жінок буде здійснюватися поступово за такою схемою:

"до досягнення віку, встановленого абзацом першим цієї статті, право на пенсію за віком мають жінки 1961 року народження і старші після досягнення ними такого віку:

55 років які народилися до 30 вересня 1956 року включно;

55 років 6 місяців які народилися з 1 жовтня 1956 року по 31 березня 1957 року;

56 років які народилися з 1 квітня 1957 року по 30 вересня 1957 року;

56 років 6 місяців які народилися з 1 жовтня 1957 року по 31 березня 1958 року;

57 років які народилися з 1 квітня 1958 року по 30 вересня 1958 року;

57 років 6 місяців які народилися з 1 жовтня 1958 року по 31 березня 1959 року;

58 років які народилися з 1 квітня 1959 року по 30 вересня 1959 року;

58 років 6 місяців які народилися з 1 жовтня 1959 року по 31 березня 1960 року;

59 років які народилися з 1 квітня 1960 року по 30 вересня 1960 року;

59 років 6 місяців які народилися з 1 жовтня 1960 року по 31 березня 1961 року;

60 років які народилися з 1 квітня 1961 року по 31 грудня 1961 року";

2) передбачений компенсатор більш пізнього виходу на пенсію. Так, статтю 29 Закону 1058 доповнено пунктом 3 такого змісту:

"3. Жінкам, які народилися у період по 31 грудня 1961 року, після виходу на пенсію встановлюється підвищення розміру пенсії, обчисленого відповідно до статті 27 цього Закону, в розмірі 2,5 відсотка за кожні шість місяців більш пізнього виходу на пенсію, починаючи з 55 років до досягнення ними 60-річного віку".

3) у період до 1 січня 2015 року збережено можливість (за бажанням) виходу на пенсію жінок після досягнення 55 років. Таке право матимуть ті жінки, які звільнилися з роботи за

наявності страхового стажу не менше 30 років. У цьому випадку розмір їх пенсії, обчислений відповідно до статті 27 та з урахуванням статті 28 цього Закону, зменшується на 0,5 відсотка за кожний повний чи неповний місяць дострокового виходу на пенсію (пункт 72 Прикінцевих положень Закону 1058).

Приклад. Жінка має право на пенсію після досягнення 56 років, проте вона виявила бажання призначити пенсію у 55 років 6 місяців. Розмір пенсії, обчислений відповідно до статті 27 з урахуванням статті 28 Закону 1058, становить 1500 грн. До виплати така жінка одержуватиме 1455 грн., тобто пенсія зменшується на 3 % (0,5 % X 6 місяців дострокового виходу на пенсію).

У разі, коли така жінка до досягнення віку, передбаченого статтею 26 Закону 1058, працювала, виплата дострокової пенсії на час роботи припиняється. Після досягнення віку, передбаченого статтею 26 Закону 1058, відсоток на який зменшено розмір пенсії, переглядається з урахуванням кількості повних місяців страхового стажу, набутого за період роботи після дострокового виходу на пенсію.

Відсоток, на який було зменшено розмір пенсії, також може бути переглянуто з урахуванням відповідної кількості повних місяців страхового стажу, якщо особа після досягнення віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, продовжує працювати і відмовилася від отримання пенсії”;

4) змінено також вік для призначення пенсії відповідно до «спеціальних» законів. Так, право на пенсію за нормами законів України «Про державну службу», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про статус народного депутата України» та право на щомісячне довічне грошове утримання відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» з 1 жовтня 2011 року матимуть жінки після досягнення віку, передбаченого статтею 26 Закону 1058 (тобто пенсійний вік поступово збільшується з 55 років до 60 років за вищезазначеною схемою). Для чоловіків вік виходу на пенсію або щомісячне довічне грошове утримання, починаючи з 2013 року, поступово збільшуватиметься до 62 років за такою схемою:

60 років 6 місяців - які народилися з 1 січня 1953 року по 31 грудня 1953 року;

61 рік - які народилися з 1 січня 1954 року по 31 грудня 1954 року;

61 рік 6 місяців - які народилися з 1 січня 1955 року по 31 грудня 1955 року.

У зв'язку із збільшенням пенсійного віку, змінено також граничний вік перебування на державній службі (на службі в органах місцевого самоврядування, на дипломатичній службі), який становитиме 60 років для жінок і 62 роки для чоловіків. У виняткових випадках після закінчення граничного віку перебування на державній службі державні службовці (службовці органів місцевого самоврядування, дипломатичні працівники) можуть бути залишені на державній службі лише на посадах радників або консультантів за рішенням керівника відповідного державного органу.

До прийняття Закону 3668 граничний вік перебування на державній службі становив 60 років для чоловіків і 55 років для жінок. У разі необхідності керівник державного органу за погодженням з керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань реалізації державної політики у сфері державної служби міг продовжити термін перебування на державній службі, але не більш як на п'ять років. У виняткових випадках після закінчення цього терміну державні службовці могли бути залишені на державній службі лише на посадах радників або консультантів за рішенням керівника відповідного державного органу.

5) внесені зміни до законів України «Про зайнятість населення» та «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні». З урахуванням зазначених змін особам, трудовий договір з якими розірвано з ініціативи власника

або уповноваженого ним органу у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, в тому числі ліквідацією, реорганізацією, перепрофілюванням підприємств, установ та організацій, скороченням чисельності або штату працівників, а також виявленою невідповідністю працівника займаній посаді за станом здоров'я, гарантується право на достроковий вихід на пенсію, якщо звільнення відбулося за півтора року до досягнення пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону 1058 (тобто за півтора року до досягнення 60 років чоловіками і 55 років 6 місяців - 60 років (за вищезазначеною схемою) – жінками), або віку, що дає право на призначення пенсії відповідно до законів України “Про державну службу”, “Про статус народного депутата України”, “Про наукову і науково-технічну діяльність” (за наявності відповідних умов).

Ще одна зміна: такі пенсії призначатимуться за наявності страхового стажу, необхідного для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбаченого абзацом першим частини першої статті 28 Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”, тобто за наявності 30 років страхового стажу у жінок і 35 років у чоловіків;

б) збільшення пенсійного віку торкнеться також жінок, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи”. Статтею 55 Закону України “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” (в редакції прийнятих Законом 3668 змін), передбачено, що особам, які працювали або проживали на територіях радіоактивного забруднення, пенсії надаються із зменшенням пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”. При цьому відповідне зниження пенсійного віку, передбачене цією статтею, застосовується також до завершення періоду збільшення віку виходу на пенсію до 1 січня 2022 року”.

Так, згідно із Законом 3668 жінка, яка народилася 1 червня 1957 року, матиме право на пенсію після досягнення 56 років. Якщо ця жінка відноситься до категорії постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи і має право на зниження пенсійного віку на 2 роки, то вона матиме право на пенсію після досягнення 54 років, якщо має право зниження на 5 років – то після досягнення 51 року, якщо на 10 років – то після досягнення 46 років.

7) змінено порядок відстрочення віку виходу на пенсію (зміни до статті 29 Закону 1058).

По-перше: у разі виявлення бажання відстрочити вік виходу на пенсію, особі при досягненні пенсійного віку не потрібно звертатися до органів Пенсійного фонду із заявою про те, що вона бажає працювати і одержувати пенсію з більш пізнього строку (до прийняття Закону 3668 така умова була обов'язковою). Відстрочення віку виходу на пенсію буде визначатися за фактом звернення за призначенням пенсії;

по-друге: відстрочувати вік виходу на пенсію можна навіть на місяць. При цьому пенсія за віком призначатиметься з урахуванням страхового стажу на день звернення за призначенням пенсії з підвищенням розміру пенсії за віком, обчисленого відповідно до статті 27 цього Закону, на такий відсоток:

на 0,5% - за кожний повний місяць страхового стажу після досягнення пенсійного віку у разі відстрочення виходу на пенсію на строк до 60 місяців;

на 0,75% - за кожний повний місяць страхового стажу після досягнення пенсійного віку у разі відстрочення виходу на пенсію на строк понад 60 місяців” (як вбачається максимальна кількість місяців відстрочення віку виходу на пенсію не обмежується);

<i>До прийняття Закону 3668 відстрочити пенсію можна було на 1-10 років із збільшенням пенсії у такому порядку:</i>	
<i>Кількість років відкладеного виходу на пенсію за віком</i>	<i>Підвищення розміру пенсії на</i>
<i>1</i>	<i>3,00 %</i>

2	6,71 %
3	11,83 %
4	18,54 %
5	27,07 %
6	36,46 %
7	46,85 %
8	58,43 %
9	71,19 %
10	85,32 %

Звертаємо увагу, що:

а) право на відстрочення (відповідно, на збільшення пенсії) мають лише особи, які досягли пенсійного віку, передбаченого абзацом першим частини першої статті 26 Закону 1058 (нагадаємо, що цим абзацом встановлений пенсійний вік і для чоловіків і для жінок - 60 років);

б) право на відстрочення (відповідно, на збільшення пенсії) мають лише особи, які після досягнення віку 60 років продовжували працювати;

в) змінами, внесеними до статті 29 Закону 1058, зможуть також скористатися особи, які досягли віку (чоловіки - 60 років, жінки – 55 років) до набрання чинності Законом 3668, але які продовжують працювати після досягнення 60 років і за призначенням пенсії за віком звернуться після набрання чинності цим Законом.

8) збільшено вік жінок, які мають право призначення державної соціальної допомоги особам, які не набули права на пенсію. Змінами до статті 1 Закону України “Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам” встановлено, що право на таку допомогу мають особи (і чоловіки і жінки), які досягла віку 63 років.

До досягнення зазначеного віку до осіб, які не набули права на пенсію і можуть звернутися за призначенням державної соціальної допомоги, належать жінки 1958 року народження і старші після досягнення ними такого віку:

58 років які народилися до 30 вересня 1953 року включно;

58 років 6 місяців які народилися з 1 жовтня 1953 року по 31 березня 1954 року;

59 років які народилися з 1 квітня 1954 року по 30 вересня 1954 року;

59 років 6 місяців які народилися з 1 жовтня 1954 року по 31 березня 1955 року;

60 років які народилися з 1 квітня 1955 року по 30 вересня 1955 року;

60 років 6 місяців які народилися з 1 жовтня 1955 року по 31 березня 1956 року;

61 рік які народилися з 1 квітня 1956 року по 30 вересня 1956 року;

61 рік 6 місяців які народилися з 1 жовтня 1956 року по 31 березня 1957 року;

62 роки які народилися з 1 квітня 1957 року по 30 вересня 1957 року;

62 роки 6 місяців які народилися з 1 жовтня 1957 року по 31 березня 1958 року;

63 роки які народилися з 1 квітня 1958 року по 31 грудня 1958 року".

До прийняття Закону 3668 право на державну соціальну допомогу мали жінки після досягнення 58 років, чоловіки – після досягнення 63 років.

Звертаємо увагу на те, що з прийняттям Закону 3668 збережено умови визначення права на пенсію за віком на пільгових умовах та на пенсію за вислугу років.

Категорії осіб, які мають право на пенсію за віком на пільгових умовах, а також осіб, які мають право на пенсію за вислугу років, визначені статтями 13, 14 та 55 Закону України «Про пенсійне забезпечення» та п. 3 Прикінцевих положень Закону 1058.

Законом 3668 зміни до зазначених статей не вносяться. Натомість, внесені зміни до п. 3 Прикінцевих положень Закону 1058, якими забезпечено збереження діючих вимог щодо стажу і віку для призначення пенсій за віком відповідним категоріям осіб.

З урахуванням зазначеного, вимоги щодо віку та стажу, які дають право на пенсію за віком на пільгових умовах та на пенсію за вислугу років, залишаються незмінними.

Так, зокрема, зберігається право на призначення пенсії при досягненні 50 років за жінками, які народили п'ятеро або більше дітей і виховали їх до шестирічного віку, і за матерями інвалідів з дитинства, які виховали їх до цього віку. Особи, які працювали на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком N 1 матимуть право на пенсію за віком при досягненні 45 років жінками і 50 років чоловіками.

Залишаються незмінними норми щодо призначення пенсії за вислугу років, незалежно від віку, працівникам закладів освіти, охорони здоров'я та соціального захисту, артистам і спортсменам. Разом з тим надана можливість відстрочити призначення пенсії за вислугу років із відповідною компенсацією. Так, пунктом 71 Прикінцевих положень Закону 1058 передбачено, що особам, які на день досягнення пенсійного віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, працювали в закладах та установах державної або комунальної форми власності на посадах, робота на яких дає право на призначення пенсії за вислугу років відповідно до пунктів “е”-“ж” статті 55 Закону України “Про пенсійне забезпечення”, і мають страховий стаж (для чоловіків — 35 років, для жінок — 30 років) на таких посадах, за умови що вони до цього не отримували будь-яку пенсію, при призначенні пенсії за віком виплачується грошова допомога, яка не підлягає оподаткуванню, у розмірі їх десяти місячних пенсій станом на день її призначення. Виплата зазначеної грошової допомоги буде здійснюватися за рахунок коштів Державного бюджету України.

2. В ЧАСТИНІ СТАЖУ

1) збільшено страховий стаж, при наявності якого особа набуває право на пенсію за віком, по інвалідності та у зв'язку із втратою годувальника відповідно до Закону 1058.

Так:

а) для призначення пенсії за віком необхідно мати не менше 15 років страхового стажу (стаття 26);

<i>До прийняття Закону 3668 для набуття права на пенсію за віком необхідно було мати 5 років страхового стажу</i>

б) для призначення пенсії по I групі інвалідності, а також у період до 01.01.2016 року для призначення пенсії по II групі інвалідності, в залежності від віку, в якому особу визнано інвалідом, або на день звернення за пенсією необхідно мати від 1 року до 10 років страхового стажу (стаття 32 та пункт 4² Прикінцевих положень Закону 1058), а саме:

до досягнення особою 25 років включно - 1 рік;

від 26 років до досягнення особою 28 років включно - 2 роки;

від 29 років до досягнення особою 31 року включно - 3 роки;

від 32 років до досягнення особою 34 років включно - 4 роки;

від 35 років до досягнення особою 37 року включно — 5 років;

від 38 років до досягнення особою 40 років включно — 6 років;

від 41 років до досягнення особою 43 років включно — 7 років;
від 44 року до досягнення особою 48 років включно — 8 років;
від 49 років до досягнення особою 53 років включно — 9 років;
від 54 років до досягнення особою 59 року включно — 10 років;

в) для призначення пенсії по III групі інвалідності та пенсій у зв'язку із втратою годувальника, а також починаючи з 01.01.2016 року для призначення пенсії по II групі інвалідності, на день звернення за пенсією, або в залежності від віку, в якому особу визнано інвалідом (чи в якому настала смерть годувальника), необхідно мати від 1 року до 14 років страхового стажу (статті 32, 36 та пункт 4² Прикінцевих положень Закону 1058), а саме:

до досягнення особою 23 років включно - 1 рік;
від 24 років до досягнення особою 26 років включно - 2 роки;
від 27 років до досягнення особою 28 років включно - 3 роки;
від 29 років до досягнення особою 31 року включно - 4 роки;
від 32 років до досягнення особою 33 років включно — 5 років;
від 34 років до досягнення особою 35 років включно — 6 років;
від 36 років до досягнення особою 37 років включно — 7 років;
від 38 року до досягнення особою 39 років включно — 8 років;
від 40 років до досягнення особою 42 років включно — 9 років;
від 43 років до досягнення особою 45 років включно — 10 років;
від 46 років до досягнення особою 48 років включно — 11 років;
від 49 років до досягнення особою 51 року включно — 12 років;
від 52 років до досягнення особою 55 років включно — 13 років;
від 56 років до досягнення особою 59 років включно — 14 років;

г) особи, визнані інвалідами (незалежно від групи) після досягнення пенсійного віку, передбаченого статтею 26 Закону 1058, мають право на пенсію по інвалідності за наявності страхового стажу, зазначеного в абзаці першому частини першої статті 26 зазначеного Закону, тобто не менше 15 років.

До прийняття Закону 3668 особи, визнані інвалідами, мали право на пенсію по інвалідності за наявності такого страхового стажу на час настання інвалідності або на день звернення за пенсією:

*до досягнення особою 23 років включно - 2 роки;
від 24 років до досягнення особою 26 років включно - 3 роки;
від 27 років до досягнення особою 31 року включно - 4 роки;
для осіб 32 років і старших - 5 років.*

Пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначалася непрацездатним членам сім'ї померлого годувальника, які були на його утриманні, за наявності в годувальника на день смерті страхового стажу, який був би необхідний йому для призначення пенсії по інвалідності

2) збільшено страховий стаж, який дає право на встановлення мінімального розміру пенсії за віком в розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом.

Так, абзацами першим і другим частини першої статті 28 Закону 1058 передбачено, що мінімальний розмір пенсії за віком за наявності у чоловіків 35 років, а у жінок 30 років страхового стажу, встановлюється в розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом. За кожний повний рік страхового стажу понад 35 років чоловікам і 30 років жінкам пенсія за віком збільшується на 1 відсоток розміру пенсії,

обчисленої відповідно до статті 27 цього Закону, але не більш як на 1 відсоток мінімального розміру пенсії за віком, зазначеного в абзаці першому цієї частини;

До прийняття Закону 3668 мінімальний розмір пенсії за віком встановлювався в розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом, за наявності у чоловіків 25 років, а у жінок 20 років страхового стажу. За кожний повний рік страхового стажу понад 25 років чоловікам і 20 років жінкам пенсія за віком збільшувалася на 1 відсоток розміру пенсії, обчисленої відповідно до статті 27 цього Закону, але не більш як на 1 відсоток мінімального розміру пенсії за віком, зазначеного в абзаці першому цієї частини.

Норми щодо збільшення страхового стажу для визначення мінімального розміру пенсії не поширюються на пенсіонерів, яким пенсію призначено до набрання чинності Законом 3668, за винятком тих, кому пенсія перераховуватиметься відповідно до п. 4 статті 42 Закону 1058 з урахуванням заробітної плати за періоди страхового стажу після призначення (попереднього перерахунку) пенсії.

Для зазначених осіб:

мінімальний розмір пенсії за віком, передбачений абзацом першим статті 28 Закону 1058, встановлюється за наявності у чоловіків 25 років, а у жінок 20 років страхового стажу;

збільшення пенсії, передбачене абзацом другим частини першої статті 28 Закону 1058, встановлюється за кожний повний рік страхового стажу понад 25 років чоловікам і 20 років жінкам (пункт 3 Перехідних положень Закону 3668 та пункт 4¹ Прикінцевих положень Закону 1058).

3) збільшено страховий стаж, який дає право на обчислення пенсії по інвалідності у розмірі пенсії за віком, інвалідам, яким інвалідність встановлена у віці після 46 років.

Пенсія по інвалідності залежно від групи інвалідності призначається в таких розмірах: інвалідам I групи - 100 відсотків пенсії за віком; інвалідам II групи - 90 відсотків пенсії за віком; інвалідам III групи - 50 відсотків пенсії за віком, обчисленої відповідно до статей 27 і 28 цього Закону.

Тобто, спочатку визначається розмір пенсії за віком, а потім – розмір пенсії по інвалідності. При цьому до страхового стажу для обчислення розміру пенсії за віком, з якого обчислюється розмір пенсії по інвалідності, крім наявного страхового стажу, зараховується також на загальних підставах період з дня встановлення інвалідності до досягнення застрахованою особою віку, передбаченого статтею 26 цього Закону.

Якщо інваліди II та III групи не працюють та мають відповідний стаж роботи (без урахування періоду з дня встановлення інвалідності до досягнення віку, передбаченого статтею 26 Закону 1058), пенсія по інвалідності обчислюється у розмірі пенсії за віком.

Пенсія по інвалідності у розмірі пенсії за віком обчислюється за наявності такого страхового стажу:

а) для інвалідів II групи:

у жінок – 20 років, а у чоловіків 25 років, якщо їм вперше встановлено інвалідність у віці до 46 років включно;

у жінок – 21 рік, а у чоловіків 26 років, якщо їм вперше встановлено інвалідність у віці до 48 років включно;

у жінок – 22 роки, а у чоловіків 27 років, якщо їм вперше встановлено інвалідність у віці до 50 років включно;

у жінок – 23 роки, а у чоловіків 28 років, якщо їм вперше встановлено інвалідність у віці до 53 років включно;

у жінок – 24 років, а у чоловіків 29 років, якщо їм вперше встановлено інвалідність у віці до 56 років включно;

у жінок – 25 років, а у чоловіків 30 років, якщо їм вперше встановлено інвалідність у віці до 59 років включно;

б) для інвалідів II групи, які визнані інвалідами після досягнення пенсійного віку, передбаченого статтю 26 Закону 1058, та для інвалідів III групи - 35 років у чоловіків та 30 років у жінок;

До прийняття Закону 3668 для обчислення пенсії по інвалідності у розмірі пенсії за віком необхідно було мати 20 років для жінок і 25 років для чоловіків

4) збільшено страховий стаж, який дає право на пенсію відповідно до законів України «Про статус народного депутата України», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про державну службу».

Для призначення пенсії за законами України «Про наукову і науково-технічну діяльність» та «Про державну службу», вимоги щодо наявності стажу наукової роботи чи державної служби не змінилися.

З прийняттям Закону 3668, пенсія за зазначеними законами та за Законом України «Про статус народного депутата України» призначатиметься за наявності страхового стажу, необхідного для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбаченого абзацом першим частини першої статті 28 Закону 1058, тобто не менше 30 років у жінок і 35 років у чоловіків.

До прийняття Закону 3668 пенсія відповідно до зазначених законів призначалася за наявності 20 років страхового стажу у жінок і 25 років – у чоловіків

5) збільшено вимоги щодо вислуги років для призначення пенсій відповідно до законів України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» і «Про прокуратуру».

Право на пенсію за вислугу років, незалежно від віку, відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» матимуть військовослужбовці, якщо вони звільнені зі служби:

по 30 вересня 2011 року і на день звільнення мають вислугу 20 років і більше;

з 1 жовтня 2011 року по 30 вересня 2012 року і на день звільнення мають вислугу 20 календарних років та 6 місяців і більше;

з 1 жовтня 2012 року по 30 вересня 2013 року і на день звільнення мають вислугу 21 календарний рік і більше;

з 1 жовтня 2013 року по 30 вересня 2014 року і на день звільнення мають вислугу 21 календарний рік та 6 місяців і більше;

з 1 жовтня 2014 року по 30 вересня 2015 року і на день звільнення мають вислугу 22 календарних роки і більше;

з 1 жовтня 2015 року по 30 вересня 2016 року і на день звільнення мають вислугу 22 календарних роки та 6 місяців і більше;

з 1 жовтня 2016 року по 30 вересня 2017 року і на день звільнення мають вислугу 23 календарних роки і більше;

з 1 жовтня 2017 року по 30 вересня 2018 року і на день звільнення мають вислугу 23 календарних роки та 6 місяців і більше;

з 1 жовтня 2018 року по 30 вересня 2019 року і на день звільнення мають вислугу 24 календарних роки і більше;

з 1 жовтня 2019 року по 30 вересня 2020 року і на день звільнення мають вислугу 24 календарних роки та 6 місяців і більше;

з 1 жовтня 2020 року або після цієї дати і на день звільнення мають вислугу 25 календарних років і більше.

Як вбачається, право на пенсію буде визначатися з урахуванням календарної вислуги років. Розмір пенсії буде визначатися виходячи з вислуги років, обчисленої у тому числі у пільговому порядку.

Право на пенсію за вислугу років, незалежно від віку, відповідно до Закону України «Про прокуратуру» матимуть прокурори і слідчі за наявності на день звернення вислуги років не менше:

по 30 вересня 2011 року 20 років, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 10 років;

з 1 жовтня 2011 року по 30 вересня 2012 року 20 років 6 місяців, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 10 років 6 місяців;

з 1 жовтня 2012 року по 30 вересня 2013 року 21 рік, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 11 років;

з 1 жовтня 2013 року по 30 вересня 2014 року 21 рік 6 місяців, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 11 років 6 місяців;

з 1 жовтня 2014 року по 30 вересня 2015 року 22 роки, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 12 років;

з 1 жовтня 2015 року по 30 вересня 2016 року 22 роки 6 місяців, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 12 років 6 місяців;

з 1 жовтня 2016 року по 30 вересня 2017 року 23 роки, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 13 років;

з 1 жовтня 2017 року по 30 вересня 2018 року 23 роки 6 місяців, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 13 років 6 місяців;

з 1 жовтня 2018 року по 30 вересня 2019 року 24 роки, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 14 років;

з 1 жовтня 2019 року по 30 вересня 2020 року 24 роки 6 місяців, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 14 років 6 місяців;

з 1 жовтня 2020 року і пізніше 25 років, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 15 років.

3. В ЧАСТИНІ ВИЗНАЧЕННЯ ЗАРОБІТКУ

(при обчисленні пенсії відповідно до Закону 1058).

1) змінено період, який враховується для визначення заробітної плати.

Для обчислення пенсії буде враховуватися лише заробітна плата (дохід) за весь період страхового стажу починаючи з 1 липня 2000 року (до відома інформуємо, що за цей період індивідуальні відомості про застраховану особу надаються відділом персоналізованого обліку, тобто пенсіонеру не потрібно надавати довідки про заробітну плату з підприємств, установ, організацій, де він працював).

Що стосується заробітної плати за періоди роботи до 1 липня 2000 року, то така заробітна плата може бути врахована при обчисленні пенсії за таких умов:

1. за бажанням пенсіонера та за умови підтвердження довідки про заробітну плату первинними документами. Таке право пенсіонери матимуть лише у період до 1 січня 2016 року;

2. в разі, якщо страховий стаж починаючи з 1 липня 2000 року становить менше 60 місяців.

Такий же принцип закладений в порядок визначення заробітку для призначення пенсії відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність». Змінами до статті 24 цього Закону передбачено, що для обчислення пенсії враховується заробітна плата наукового (науково-педагогічного) працівника за основним місцем роботи за весь період страхового стажу на посадах наукового (науково-педагогічного) працівника, починаючи з 1 липня 2000 року. За бажанням пенсіонера та за умови підтвердження довідки про заробітну плату первинними документами у період до 1 січня 2016 року або в разі якщо період страхового стажу на посадах наукового (науково-педагогічного) працівника, починаючи з 1 липня 2000 року, становить менш як 60 календарних місяців, для обчислення пенсії також враховується заробітна плата за основним місцем роботи за будь-які 60 календарних місяців страхового стажу на посадах наукового (науково-педагогічного) працівника підряд до 1 липня 2000 року незалежно від перерв;

2) збільшена кількість періодів, які можна виключити при визначенні заробітку як невігідні.

Так, за вибором особи, яка звернулася за призначенням пенсії, з періоду, за який враховується заробітна плата (дохід) для обчислення пенсії, виключаються періоди до 60 календарних місяців страхового стажу, з урахуванням будь-яких періодів незалежно від перерв, що включаються до страхового стажу згідно з частиною третьою статті 24 цього Закону, та будь-якого періоду страхового стажу підряд за умови, що зазначені періоди в сумі складають не більш як 10 відсотків тривалості страхового стажу, врахованого в одинарному розмірі. Додатково за бажанням особи можуть бути виключені періоди строкової військової служби, навчання, догляду за інвалідом I групи або дитиною-інвалідом віком до 16 років, за пенсіонером, який за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, період з 1 липня 2000 року до 1 січня 2005 року, а також періоди, коли особа підлягала загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню відповідно до пунктів 8, 13 і 14 статті 11 цього Закону. У всіх випадках, крім випадку, передбаченого абзацом другим частини першої статті 40 Закону 1058, період, за який враховується заробітна плата, не може бути меншим, ніж 60 календарних місяців.

3) змінено показник середньої заробітної плати, з урахуванням якого визначатиметься заробіток для призначення пенсії.

Передбачено, що “Зс — середня заробітна плата (дохід) у середньому на одну застраховану особу в цілому в Україні, з якої сплачено страхові внески, за три календарні роки, що передують року звернення за призначенням пенсії”;

Такий же принцип закладений і в основу обчислення пенсій відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» Так, змінами до статті 24 цього Закону передбачено, що для обчислення заробітку під час призначення пенсії науковому (науково-педагогічному) працівнику застосовується середня заробітна плата працівників, зайнятих у галузях економіки України, у тому числі в сільському господарстві, за три календарні роки, що передують року звернення за призначенням пенсії. Середня заробітна плата працівників, зайнятих у галузях економіки України, у тому числі в сільському господарстві, визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі статистики»;

Звертаємо увагу, що ця норма почне діяти з 01.01.2012 року.

4) передбачено, що при обчисленні заробітної плати за періоди одержання допомоги по безробіттю враховуватиметься мінімальна зарплата.

До прийняття Закону 3668 при обчисленні зарплати за періоди одержання допомоги по безробіттю враховувалися нулі, що зменшувало коефіцієнт зарплати

5) змінено порядок визначення заробітної плати при переведенні з одного виду пенсії на інший.

Частиною третьою статті 45 Закону 1058 передбачено, що:

а) переведення з одного виду пенсії на інший здійснюється з дня подання заяви на підставі документів про страховий стаж, заробітну плату (дохід) та інших документів, що знаходяться на час переведення з одного виду пенсії на інший в пенсійній справі, а також додаткових документів, одержаних органами Пенсійного фонду.

б) при переведенні з одного виду пенсії на інший за бажанням особи може враховуватися заробітна плата (дохід) за періоди страхового стажу, зазначені в частині першій статті 40 цього Закону, із застосуванням показника середньої заробітної плати (доходу), який враховувався під час призначення (попереднього перерахунку) попереднього виду пенсії.

в) якщо особа після призначення пенсії по інвалідності продовжувала працювати та набула не менш як 24 місяців страхового стажу після призначення (попереднього перерахунку) пенсії незалежно від перерв у роботі, при переведенні з пенсії по інвалідності на пенсію за віком вперше застосовується середня заробітна плата (дохід), визначена частиною другою статті 40 цього Закону для призначення пенсії.

Тобто тільки при переведенні з пенсії по інвалідності на пенсію за віком (при дотриманні вищезазначених вимог), заробітна плата для обчислення пенсії буде визначатися з урахуванням середньої заробітної плати (доходу) у середньому на одну застраховану особу в цілому в Україні, з якої сплачено страхові внески (Зс) за три календарні роки, що передують року звернення за призначенням пенсії за віком.

б) змінено максимальну величину бази нарахування єдиного внеску.

Пунктом 4 статті 1 Закону України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” передбачено, що сума доходу застрахованої особи, на яку нараховується єдиний внесок, дорівнює сімнадцяти розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом.

До прийняття Закону 3668 максимальна сума доходу застрахованої особи, на яку нараховувався єдиний внесок, дорівнювала п’ятнадцяти розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом.

4. В ЧАСТИНІ ПЕРЕРАХУНКУ ПЕНСІЇ

1) збережено право працюючих пенсіонерів на перерахунок пенсії з урахуванням страхового стажу, набутого після призначення пенсії (пункт 4 статті 42 Закону 1058).

Перерахунок здійснюватиметься:

а) за наявності у пенсіонера не менш як 24 місяців страхового стажу після призначення (попереднього перерахунку) пенсії незалежно від перерв у роботі. У цьому випадку враховуватиметься заробітна плата (дохід), з якої обчислена пенсія.

б) за бажанням пенсіонера при перерахунку пенсії може бути врахована також заробітна плата за періоди страхового стажу, зазначені в частині першій статті 40 цього Закону (тобто можна здійснити перерахунок пенсії з урахуванням заробітку, одержаного після призначення (попереднього перерахунку) пенсії). У цьому випадку заробітна плата визначатиметься із застосуванням показника середньої заробітної плати (доходу), який враховувався під час призначення (попереднього перерахунку) пенсії.

Приклад. Пенсію жінці призначено у 2009 року виходячи з:

страхового стажу 40 років 2 місяці (коефіцієнт стажу -0,54225), порахованого по листопад 2009 року включно;

заробітної плати 2500 грн., яка обчислена з урахуванням середньої заробітної плати, з якої сплачені внески, за 2008 рік, а саме 1573,99 грн., та індивідуального коефіцієнта зарплати пенсіонера -1,58832;

Розмір пенсії з 01.10.2011 р. становить 1512,43 грн. ($2500 \text{ грн.} \times 0,54225 = 1355,63 \text{ грн.} + 156,80 \text{ грн.}$ (784 грн. $\times 20\%$ - підвищення за 20 років стажу понад 20 років).

Якщо пенсіонерка після призначення пенсії одержувала заробітну плату, яка призвела до зменшення індивідуального коефіцієнта зарплати, то у грудні 2011 року їй доцільно здійснити перерахунок пенсії з урахуванням лише 24 місяців страхового стажу.

Перерахунок буде здійснений виходячи з:

страхового стажу 42 роки 2 місяці (коефіцієнт стажу – 0,56925);

заробітної плати - 2500 грн.

Розмір пенсії становитиме - 1599,13 грн. ($2500 \times 0,56925 = 1423,13 \text{ грн.} + 176 \text{ грн.}$ (800 грн. $\times 22\%$ - підвищення за 22 роки стажу понад 20 років).

Якщо пенсіонерка після призначення пенсії одержувала заробітну плату, яка призвела до збільшення індивідуального коефіцієнта зарплати, наприклад, до 1,85421, то у грудні 2011 року їй доцільно здійснити перерахунок пенсії з урахуванням і 24 місяців страхового стажу і заробітної плати за цей період.

Перерахунок буде здійснений виходячи з:

страхового стажу 42 роки 2 місяці (коефіцієнт страхового стажу – 0,56925);

заробітної плати – 2918,51 грн. ($1573,99 \text{ грн.} \times 1,85421$)

Розмір пенсії становитиме - 1757,36 грн. ($2918,51 \text{ грн.} \times 0,56925 = 1661,36 \text{ грн.} + 96 \text{ грн.}$ (800 грн. $\times 12\%$ - підвищення за 12 років стажу понад 30 років);

Доцільність перерахунку пенсії з урахуванням і стажу і заробітної плати, одержаних після призначення (попереднього перерахунку) пенсії, необхідно буде визначати в кожному конкретному випадку. Це обумовлено тим, що у разі перерахунку пенсії з урахуванням заробітної плати, одержаної після призначення (попереднього перерахунку) пенсії, будуть застосовуватися норми статті 28 в редакції Закону 3668 щодо збільшення страхового стажу для визначення мінімальної пенсії за віком та відповідного підвищення пенсії за страховий стаж для жінок понад 30 років, а для чоловіків – понад 35 років.

Так, якщо у вищенаведеному прикладі пенсіонерка після призначення пенсії одержувала заробітну плату, яка призвела до збільшення індивідуального коефіцієнта зарплати, наприклад, до 1,65421, їй все ж таки у грудні 2011 року доцільно здійснити перерахунок пенсії лише з урахуванням 24 місяців страхового стажу. У цьому випадку розмір пенсії становитиме 1599,13 грн. (розрахунок вище). У разі перерахунку пенсії з урахуванням у тому числі заробітку, розмір пенсії становитиме 1578,16 грн.

Розрахунок пенсії з урахуванням і стажу і зарплати, одержаних після призначення пенсії:

страховий стаж - 42 роки 2 місяці (коефіцієнт страхового стажу – 0,56925);

заробітна плата – 2603,71 грн. ($1573,99 \text{ грн.} \times 1,65421$)

Розмір пенсії - 1578,16 грн. ($2603,71 \text{ грн.} \times 0,56925 = 1482,16 \text{ грн.} + 96 \text{ грн.}$ (800 грн. $\times 12\%$ - підвищення за 12 років стажу понад 30 років);

Такий же принцип закладений в порядок проведення перерахунку пенсій, призначених відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність». Так, змінами до статті 24 цього Закону передбачено, що пенсіонерам, які після призначення пенсії відповідно до цього Закону працювали за строковим трудовим договором (контрактом) на посадах наукових (науково-педагогічних) працівників і набули не менш як 24 місяці страхового стажу, проводиться перерахунок пенсії з урахуванням стажу наукової роботи після призначення пенсії. Перерахунок пенсії здійснюється із заробітної плати наукового (науково-педагогічного) працівника, з якої обчислена пенсія, або із заробітної плати, визначеної в порядку, передбаченому частинами третьою - сьомою цієї статті, із застосуванням показника середньої заробітної плати (доходу), який враховувався під час призначення (попереднього перерахунку) пенсії”;

в) у разі, якщо застрахована особа після призначення (перерахунку) пенсії має менш як 24 місяці страхового стажу, перерахунок пенсії проводиться не раніше, ніж через два роки після призначення (попереднього перерахунку) з урахуванням страхового стажу після її призначення (попереднього перерахунку) та заробітної плати, з якої призначено (попередньо перераховано) пенсію;

г) якщо пенсіонер, який продовжував працювати, набув стажу, достатнього для обчислення пенсії відповідно до частини першої статті 28 цього Закону (тобто не менше як 35 років чоловік і 30 років жінка), за його заявою проводиться відповідний перерахунок пенсії незалежно від того, скільки часу минуло після призначення (попереднього перерахунку) пенсії, з урахуванням заробітної плати, з якої призначено (попередньо перераховано) пенсію.

Звертаємо увагу, що порядок перерахунку пенсії, передбачений пунктом 4 статті 42 Закону 1058, не поширюватиметься на пенсіонерів, яким призначено пенсію за вислугу років на умовах, передбачених Законом України “Про пенсійне забезпечення”, які не досягли віку, встановленого статтею 26 цього Закону”;

2) змінено порядок перерахунку пенсії працюючим пенсіонерам у зв’язку із зміною прожиткового мінімуму для непрацездатних осіб.

Згідно із частиною першою статті 28 Закону 1058:

мінімальний розмір пенсії за віком за наявності у чоловіків 35 років, а у жінок 30 років страхового стажу, встановлюється в розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом;

за кожний повний рік страхового стажу понад 35 років чоловікам і 30 років жінкам пенсія за віком збільшується на 1 відсоток розміру пенсії, обчисленої відповідно до статті 27 цього Закону, але не більш як на 1 відсоток мінімального розміру пенсії за віком, зазначеного в абзаці першому цієї частини;

мінімальний розмір пенсії особам, на яких поширюється дія Закону України “Про підвищення престижності шахтарської праці”, та працівникам, зайнятим повний робочий день під землею обслуговуванням зазначених осіб, які відпрацювали на підземних роботах не менш як 15 років для чоловіків та 7,5 років для жінок за списком N 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, встановлюється незалежно від місця останньої роботи, у розмірі 80 відсотків середньої заробітної плати шахтаря, але не менш як три розміри прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність.

У разі збільшення розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом, відповідно підвищується розмір пенсії.

Прийнятими змінами передбачено, що пенсіонерам, які працюють (провадять діяльність, пов’язану з отриманням доходу, що є базою нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування), такий перерахунок здійснюється після звільнення з роботи або припинення такої діяльності з урахуванням прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом, який встановлений на дату звільнення з роботи або припинення такої діяльності;

5. В ЧАСТИНІ ВИПЛАТИ ПЕНСІЇ

1) передбачено обмеження максимального розміру пенсії.

Статтею 2 Закону 3668 передбачено, що максимальний розмір пенсій (крім пенсійних виплат, що здійснюються з Накопичувального пенсійного фонду) або щомісячного довічного грошового утримання (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною), призначених (перерахованих) відповідно до Митного кодексу України, законів України “Про державну службу”, “Про прокуратуру”, “Про статус народного депутата України”, “Про Національний банк України”, “Про Кабінет Міністрів України”, “Про дипломатичну службу”, “Про службу в органах місцевого

самоврядування”, “Про судову експертизу”, “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи”, “Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб”, “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, “Про пенсійне забезпечення”, “Про судоустрій і статус суддів”, Постанови Верховної Ради України від 13 жовтня 1995 року “Про затвердження Положення про помічника-консультанта народного депутата України”, не може перевищувати десяти прожиткових мінімумів, установлених для осіб, які втратили працездатність.

Такою ж нормою доповнені відповідні статті законів України “Про державну службу”, “Про прокуратуру”, “Про статус народного депутата України”, “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб”, “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, “Про пенсійне забезпечення”, “Про судоустрій і статус суддів”.

Прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність, становить з 1 жовтня 2011 року 784 грн., а з 1 грудня - 800 грн. Отже, максимальна пенсія становитиме, відповідно, 7 840 грн. та 8 000 грн.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ, що, згідно із пунктом 2 Прикінцевих та перехідних положень Закону 3668:

а) обмеження пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) максимальним розміром, встановленим цим Законом, не поширюється на пенсіонерів, яким пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) призначена до набрання чинності цим Законом;

б) пенсіонерам, яким пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) призначена до набрання чинності цим Законом і в яких розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) перевищує максимальний розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановлений цим Законом, виплата здійснюється без індексації, без застосування положень частин другої та третьої статті 42 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” та проведення інших перерахунків, передбачених законодавством, до того часу, коли розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) відповідатиме максимальному розміру пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановленому цим Законом.

2) змінено порядок виплати «спеціальних» пенсій.

Змінами до статті 37 Закону України “Про державну службу”, до статті 50-1 Закону України “Про прокуратуру”, до частини дванадцятої статті 20 Закону України “Про статус народного депутата України”, до статті 67 Закону України “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи”, до статті 24 Закону України “Про наукову і науково-технічну діяльність” та статті 138 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” передбачено, що виплата пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), призначеної відповідно до цих законів, в період роботи на посадах, які дають право на призначення пенсії в порядку та на умовах, передбачених цими законами, виплачується в розмірі, обчисленому відповідно до Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, а після звільнення з таких посад - у розмірі, обчисленому відповідно до цих законів.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ, що, згідно із пунктом 2 Прикінцевих та перехідних положень Закону 3668, зазначений порядок виплати пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) не поширюється на пенсіонерів, яким призначена пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) та які влаштувалися на роботу до набрання чинності цим Законом.

3) встановлено, що достроково призначена пенсія (незалежно від закону, за яким вона призначена) урахуванням підпункту "г" частини першої пункту 1 статті 26 Закону України "Про зайнятість населення", пункту "в" частини другої статті 12 Закону України "Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему" і статті 21 Закону України "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні" у період до досягнення пенсійного віку, встановленого відповідним законом, працюючим пенсіонерам не виплачується.

6. ЗНИЖЕНО ВІДСОТОК ОБЧИСЛЕННЯ "СПЕЦІАЛЬНИХ" ПЕНСІЙ.

Пенсії в порядку і на умовах, передбачених законами України "Про державну службу", "Про прокуратуру", "Про статус народного депутата України", "Про наукову і науково-технічну діяльність", "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб" та щомісячне довічне грошове утримання відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів" призначатимуться в розмірі 80 % відповідних сум заробітної плати.

До прийняття Закону 3668 зазначені пенсії обчислювалися у розмірі 80 – 90 % заробітку.

7. НАДАНО ПРАВО НА ПРИЗНАЧЕННЯ ПЕНСІЇ ЗА НОРМАМИ ЗАКОНУ УКРАЇНИ "ПРО НАУКОВУ І НАУКОВО-ТЕХНІЧНУ ДІЯЛЬНІМТЬ" НАУКОВИМ (НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИМ) ПРАЦІВНИКАМ ІЗ ЧИСЛА ІНВАЛІДІВ З ДИТИНСТВА.

Для призначення пенсії по інвалідності за нормами цього Закону однією із умов було визнання особи інвалідом в період роботи на науковій (науково-педагогічній) посаді. Зазначена вимога позбавляла права на таку пенсію тих осіб, які були визнані інвалідами в дитинстві.

Змінами до статті 24 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» передбачено, що науковим (науково-педагогічним) працівникам, які визнані інвалідами I, II і III груп, призначається пенсія по інвалідності в розмірі пенсії наукового (науково-педагогічного) працівника незалежно від віку за наявності стажу наукової роботи, передбаченого частиною другою цієї статті (тобто 15 років для жінок і 20 років для чоловіків), та страхового стажу, передбаченого статтею 32 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», а особам із числа інвалідів з дитинства – незалежно від часу встановлення інвалідності».